

8854 vykonává pouhou poznámkou na protokole o zájemném popsání a zápisem taktó exekučně zabavených věcí do zájemného rejstříku. Tomuto pojetí nebrání ministerstvem spravedlnosti ve výnosu ze dne 6. března 1902, čís. 4121 projevený právní názor, že zájemné popsání není úkonem exekučním, jmenovitě exekucí ku zajištění, nýbrž prozatímním opatřením podle článku XXVII. ve smyslu druhého odstavce druhého dílu exekučního řádu, neboť byla již vyložena zvláštní povaha a zvláštní účel tohoto prozatímního opatření, při čemž jest se zmíniti o tom, že při něm přicházejí podle čl. XXVII. odstavec prvý uvoz. zák. k ex. řádu předpisy exekučního řádu v úvahu jenom ve příčině řízení (§§ 378 ex. ř., 402 ex. ř.), naproti tomu vydáním exekučního řádu zůstaly nedotčeny hmotné předpoklady pro povolení zájemného popsání, že tedy zejména není zapotřebí, by osvědčena byla činžovní pohledávka a by osvědčeno bylo nebezpečnoství, neboť zájemné popsání povoliti jest jediné podle žaloby o činži. Posléze sluší poukázati k tomu, že zájemným popsáním na jisto postavené zákonné právo zástavní podle §u 1101 obč. zák. nepozbývá hmotněprávního rázu ani tím, že jest uplatňováno řízením exekučním, neboť dává oprávněnému při rozvrhovém řízení právo na úkoj v pořadí jemu vlastním. Ad b) Z toho v druhé příčině vyplývá, že ve vyrovnávacím řízení zůstává zákonné právo zástavní pronajímatelovo (srv. § 48 čís. 4 konk. řádu) odlučovacím právem, pro které může býti vedena exekuce i za vyrovnávacího řízení (§ 11 čís. 1 vyrov. řádu) a je při tom lhostejno, zda při zahájení vyrovnávacího řízení exekuce již započala, v jakém jest období, ba ani není zapotřebí, by v té době tu byl již titul exekuční. To však všecko vyložil již rekursní soud obsažně a přiléhavě, pročež postačí, bude-li poukázáno ku správnému odůvodnění napadeného usnesení.

Čís. 5200.

Vysouzením odpůrčího sporu proti tomu, pro něhož bylo na nemovitosti vloženo zástavní právo, nestalo se ještě vůči žalobci bezúčinným právo knihovní přednosti, postoupené žalovaným třetí osobě.

Odpor, směřující proti přední hypotece, nemá, byl-li vysouzen, v zápětí, že by se zadnější zástavní věřitelé posunuli ku předu, nýbrž místo, uvolněné odstraněním odporovatelné hypoteky, připadne odporovavšímu věřiteli.

(Rozh. ze dne 6. srpna 1925, R I 645/25.)

V odporčím sporu proti Filoméně V-ové vymohl si vymáhající věřitel rozsudek, že zástavní právo, vložené na nemovitosti Josefy V-ové pod pol. čís. 80 pro pohledávku Filomény V-ové 15.000 Kč jest bezúčinným vůči jeho pohledávce, váznoucí na téže nemovitosti pod pol. čís. 86. Filoména V-ová postoupila již dříve knihovní přednost pohledávce Štěpánky H-ové 7.000 Kč, váznoucí pod pol. 81. V rozvrhovém řízení za exekučně prodanou nemovitost Josefy V-ové vyhověl soud první stolice odporu vymáhajícího věřitele proti příkázání pohledávky 15.000 Kč Filoméně V-ové pod pol. 80, zamítl však jeho odpor proti příkázání pohledávky Štěpánky H-ové a uvedl v tomto směru

v d ů v o d e c h: Vymáhající věřitel nevstupuje do přednostního pořadí napadené pohledávky, nýbrž může jen žádati, by k napadené pohledávce nebyl vzat zřetel při výpočtu toho, čeho se má dostat vymáhajícímu věřiteli z nejvyššího podání. Naprosto nemůže se domáhati v tomto případě uspokojení před pohledávkami jeho pohledávce předcházejícími a napadené pohledávce následujícími, ježto zajištění pro tyto pohledávky nepozbyla vůči němu účinnosti. K tomu přistupuje ještě, že výsledek vnučené dražby ukázal, že pohledávce vymáhajícího věřitele nebylo by se dostalo z nejvyššího podání více, i kdyby napadené pohledávky vůbec nebylo bývalo. **R e k u r s n í s o u d** nevyhověl rekursu vymáhajícího věřitele. **D ů v o d y:** Co se týče rekursu vymáhající strany v tom směru, že nebylo vyhověno jejímu odporu proti příkázání pohledávky zástavní věřitelky Štěpánky H-ové, jest rekursní soud toho mínění, že může obšírné vývody rekursu odbýti krátce tím, že pohledávka oné věřitelky také bez ohledu na přednost postoupenou jí Filoménou V-ovou předchází v pořadí pohledávce vymáhající strany, neboť v každém případě přísluší pohledávce Štěpánky H-ové pořadí zápisu ze dne 5. ledna 1923 pol. 81, kdežto pohledávce vymáhajícího věřitele přísluší teprve pořadí zápisu ze dne 12. dubna 1923 pol. 86. Odpor vymáhající strany proti příkázání pohledávky této věřitelky není tudíž opodstatněn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel míní, že právo knihovní přednosti, udělené Filoménou V-ovou Štěpánce H-ové, ohledně její pohledávky C 81/82 7.000 Kč před pohledávkou V-ové C 80, 82, 89 15.000 Kč, představuje vůči této ustoupivší pohledávce právo vedlejší, jehož jsoucnost jest závislou na jsoucnosti ustoupivší pohledávky Filomény V-ové 15.000 Kč, bez které toto právo knihovní přednosti nemůže samostatně existovati, že tedy jako právo vedlejší sdílí osud ustoupivší pohledávky, a že když rozsudkem ze dne 19. dubna 1924 bylo pravoplatně vysloveno, že zástavní právo za pohledávku Filomény V-ové 15.000 Kč s přísl. je vůči pohledávce vymáhající strany C 86/88 12.000 Kč s přísl. bezúčinné, a Filoména V-ová je povinna strpěti úkoj pohledávky vymáhající strany 12.000 Kč před svou pohledávkou 15.000 Kč, bylo tím vysloveno zároveň, že právo knihovní přednosti stalo se rovněž bezúčinným, a že vůči stěžovatelčině pohledávce C 86, 88 12.000 Kč zaniklo. Tomuto právnímu názoru nelze přisvědčiti, neboť jest zřejmým porušením zásady §u 411 c. ř. s., podle které právní moc rozsudku nesahá dále, než kam až sahá v rozsudečném výroku obsažené rozhodnutí. Tímto zůstalo nedotčeno knihovní pořadí pohledávky Filomény V-ové, žalobou ani nebylo odporováno právu knihovní přednosti, udělenému Filoménou V-ovou Štěpánce H-ové, Štěpánka H-ová jako nositelka tohoto práva nebyla vůbec ani žalována, a proto řečeného nabytého práva nemohla v rozepři stěžovatelky s Filoménou V-ovou pozbyti. Vítězíci odpůrčí nárok vůči přední hypotece má za účinek, jako kdyby byla přední hypoteka převedena na úspěšně odporovavšího věřitele. Odpor odstraňuje účinky právního jednání jenom vůči odporujícímu věřiteli, proto jeho

výsledek může jenom jemu býti prospěšným, nikdy však nemůže býti prospěšným třetím osobám, vůči nimž je tedy bezúčinným. Zejména nemůže býti jeho účinem, když cílil proti přední hypotece, posunutí zadnějších věřitelů zástavních do předu, neboť pak by vítězivší nárok odpůrčí prospíval jim, kteří ho nevznesli, a nikoli odporovavšímu věřiteli. Proto zadnější břemena nemají vlivu na přípustnost odporu, jenž zejména nemůže býti činěn závislým na okolnosti, zdali po zapravení břemen, po položce, odpůrčím nárokem zasažené, následujících, ještě něco zbude na odporovavšího věřitele, poněvadž se vítězstvím odpůrčího nároku neposunou zadnější hypoteky do předu, naopak odstraněním odporovatelné hypoteky uvolněné místo právě relativním účinkem odporu případně odporovavšímu věřiteli. Sluší tedy uznati, že se tuto v úvahu přicházejícím otázkám nedostalo v nižších stolicích právního posouzení správného. Leč pro stěžovatelku nemá to praktického významu, neboť jest rozhodování o jejím rekursu vázáno podle §§ 213, 231 a 234 ex. řádu rozsahem jejího odporu. Správně mělo se jí dostati zaplacení v pořadí vůči ní bezúčinnou se stavší pohledávky Filomény V-ové, pokud toto pořadí nebylo vyčerpáno pohledávkou Štěpánky H-ové. Byla by obdržela 9.176 Kč 50 h a v tomto případě poslední na řadu přicházející věřitel Karel Š. (C 85) byl by obdržel pouze 120 Kč 26 h, kdežto se zbytkem své pohledávky byl by vyšel na prázdno, ale poněvadž v tomto směru nevznesla odporu, nemohlo ani potud býti vyhověno jejímu dovolacímu rekursu.

Čís. 5201.

Knihovní vlastník nemá práva k rekursu proti povolení převodu knihovní pohledávky.

(Rozh. ze dne 11. srpna 1925, R I 644/25.)

Žádost Jana P-a, by vložen byl v jeho prospěch převod vnučeného zástavního práva, váznoucího pro vykonatelné pohledávání Františka B-a, knihovní soud zamítl, rekursní soud žádosti vyhověl.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs knihovního vlastníka.

D ů v o d y:

Podle Šu 123 čís. 3 knih. zák. je sice předepsáno, by vlastník nemovitosti byl uvědoměn o vkladech a záznamech, kterými se na jeho nemovitosti již zapsaná práva třetích osob dávají do zástavy nebo postupují. Při postupu knihovních pohledávek má uvědomění to také zvláštní význam vzhledem k předpisu Šu 1396 obč. zák. Ale vše to neopravňuje vlastníka nemovitosti k rekursu proti povolení převodu na jeho nemovitosti zajištěné pohledávky, neboť nemá — stejně jako dlužník neknihovní zájmu na osobě věřitele a tedy ani zájmu na tom, zda převod jeho knihovní pohledávky na nového věřitele byl povolen právem či nic. Není proto k rekursu proti usnesení, jímž byl převod povolen, oprávněn. Toť také takřka svorné mínění vědy. (Viz Bohuslav-Hartmann,